

tres i Virkeligheden har vejret rigtig. Der er en vis Nervøsitet, en vis Sagen, navnlig hos den ærede Ordfører efter at være med til at gøre noget for Landbruget og Bønderne. Det skal det ærede Medlem have Tak for. Jeg skal yde min Støtte alle Vegne, hvor jeg ser, det er til Gavn for det danske Landbrug; men for os, der i sin Tid være Modstandere af det ærede Medlem, da vi kæmpede for Smørret paa en anden Konto, er det glædeligt, at det ærede Medlem har omvendt sig og med os vil gøre, hvad han kan for at værne om det gode danske Smørs Renomme paa det fremmede Marked. Det ærede Medlem siger i Genhold til Rigsdagstidenden: "Da vi ikke ville lægge Hindringer i Vejen for nogen som helst Vares Omsætning her i Landet eller her fra Landet, naar den blot vil gaa under sit eget Navn, saa ville de ærede Medlemmer let indse, at denne Foranstaltning, som her foreslaas, ikke har noget Slægtskab med tidligere mislykkede Forsøg paa at værne om vort „gode danske Smør". Men hvorfor saa slaa til de ærede Medlemmer fra Vejre (D. Hansen) og Julebjerg (S. Hansen), hvorfor slaa til dem og slaa til det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard), som jo i en væsentlig Grad efter min Mening stod paa et temmelig rigtigt og fornuftigt Standpunkt. Nej, Tiden har vist, at det ikke er mislykkedes, hvad vi gjorde den Gang, og hvad vi kæmpede saa stærkt for i Uger og Maanedes med de Herrer. Nu ville de jo ogsaa værne om vort gode danske Smør; dette Lovforslag tilsigter jo netop at værne om vort gode danske Smørs Renomme paa det engelske Marked. Det er oplyst gennem Regeringens officielle Beretning, at det, vi vare med til, har ført til, at der i Fjor kun var udført i alt 1400 Pund Margarine, og hvorfor? Fordi vi fik Lov at sætte Farve paa Margarine, saa er det forbi med Udforslen, og saa er Faren ikke stor for, at vi dermed spolere vort Renomme. Samme ærede Medlem har virkelig ikke Ret til at komme her og indlede sit Lovforslag med at sige, at dette Lovforslag ikke er et Lovforslag, som har noget som helst Slægtskab med tidligere mislykkede Forsøg, som gaa i Retning af at værne om vort gode danske Smørs Renomme. Vort Forsøg er ikke mislykkedes, vi fik noget

ud af det Lovforslag, som har Betydning og praktisk Virkning. Vi udføre ikke Margarine, fordi vi fastholdt — hvad der var det ærede Medlem fra Skives særlige Standpunkt — Farven. Det maa de ærede Forslagsstillere selvfølgelig afgøre med hverandre, om de mene, at det ærede Medlem fra Stubbebing (N. S. Larsen) taler paa deres Vegne, naar han paa deres Vegne angriber dem, fordi de have været med til mislykkede Forsøg. Det lykkes godt for os; vi glæde os over, at vi kom saa vidt, som vi kom.

Jeg skal nu slutte mine Bemærkninger med at udtale, at hvis vi kunne blive overbeviste om, at dette Lovforslag her gaar videre paa den Vej, som vi betraadte, da vi sidst gik med til at værne om vort gode danske Smørs Renomme paa det engelske Marked, saa vil jeg gerne stemme med de Herrer; men naar det skal være et Mærke, som enhver kan bruge og lade være at bruge, hvis han vil, saa faar Loven vistnok kun liden praktisk Betydning, og jeg er bange for, at — som antydet af den højtærede Minister — Folk med daarlige Varer ville benytte Nationalmærket; saa vil det staa i Stedet for at gavne. Jeg er fuldt overbevist om, at det ikke er samtlige ærede Forslagsstilleres Mening at faa et Forslag vedtaget, som kan staae det danske Smørs Renomme. Jeg vil med Opmærksomhed høre paa, hvad de ærede Forslagsstillere have at sige til de reelle Angreb, som ere rettede mod dette Lovforslag, og skulde de saa kunne overbevise os om, at vi ved at vedtage et saadant Lovforslag gavne og ikke staae Handelsstanden eller staae den fri Bevægelse, saa skal jeg ikke have noget hverken mod et saadant Lovforslag eller et lignende. Jeg tror, at en af vore fornemste Opgaver her paa det økonomiske Omraade er, naar det kan gøres paa en fornuftig Maade, at værne om Landets Erhvervsilder. Jeg vedfender mig dette her og hist. Jeg tror ikke det kan nytte, at vi ere for snebpede, thi vi gavne ikke nogen i Nationen, hvis vi glemme at varetage Landbrugets Interesse baade her i Salen og ude i Landet. Men jeg maa som sagt tilstaa, at efter den Kritik, som er rejst, efter den Forklaring, Ordføreren har givet, ser det nærmest ud, som om det var de Herrer temmelig ligegyldigt, om vi saa Loven ud eller ikke. Det kan maaske staae os noget, jeg er i alt